

Jacek Przeniosło, Henryk Linowski, Leon Mucha, Ryszard Białostocki, Dario Mona, Piero della Porta

Selinunt (Włochy). Sycylia

Informator Archeologiczny : badania 9, 326-327

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

przez Pracownię Archeologiczną P.P.PKZ w Krakowie.

Badania prowadzono metodami elektrooporowymi stosując aparaturę zmiennoprądową typu PLH-02 oraz stałoprądową typu PKE.

W wyniku nie stwierdzono anomalii geofizycznych, które wskazywałyby na istnienie śladów domniemanej twierdzy. Przeprowadzono też weryfikacyjne sondáže archeologiczne w miejscach domniemanego występowania konstrukcji twierdzy. Inne sondáže archeologiczne przeprowadzono w miejscach, gdzie występowały anomalie elektrooporowe. Uzyskano potwierdzenie wyników badań geofizycznych, które wykazały, że lokalne anomalie odpowiadają w pierwszym przypadku: odkrytemu sondażem archeologicznym "brukowi", a w innym odkrytemu sondażem zespołowi kamiennych płyt tworzących rodzaj chodnika.

SELINUNT /Włochy/
Sycylia

Instytut Historii Kultury
Materialnej PAN

Badania prowadzili dr Jacek Przeniosło /IHKM/, dr inż. Henryk Linowski, mgr inż. Leon Mucha, mgr Ryszard Białostocki /PPG Warszawa/, dr Dario Mona, dr Piero della Porta /CNR Włochy/. Finansowały IHKM PAN i CNR Włochy. Pierwszy sezon badań /1974/. Dzielnicza Manuzza z VI-V w.p.n.e.

Badania archeologiczno-geofizyczne przeprowadzono w celu określenia przydatności polskiej prototypowej aparatury geofizycznej i metod stosowanych w kraju do prac badawczych na obiektach archeologicznych we Włoszech.

Obiektem badań był teren kolonii greckiej w Selinuncie na Sycylii, gdzie prowadzone są aktualnie prace archeologiczne. Ekipa polska przebadła obszar o wielkości 900 m².

Badania archeologiczno-geofizyczne wykonano metodami elektrooporowymi i sejsmiczno-dynamiczną. Zastosowaną aparaturę typu PLH-02 - zmiennoprądową i PKE-7 - stałoprądową oraz prototypową ASD-01 do badań sejsmiczno-dynamicznych.

W wyniku uzyskano następujące dane:

- stwierdzono przydatność aparatury krajowej i wypracowanej metodyki do badań archeologiczno-geofizycznych w warunkach włoskich,
- zastosowane metody elektrooporowe pozwoliły określić lokalizację murów miejskich i grobów w rejonie dzielnicy Manuzza, przy czym najlepsze

rezultaty osiągnięto stosując aparaturę zmiennoprądową typu PLH-02 przy układzie profilowań dwupoziomowych symetrycznych,

- stwierdzono, że metoda sejsmiczno-dynamiczna może mieć zastosowanie do poszukiwań niewidocznych obiektów archeologicznych,
- w wyniku zastosowania w/w metod rozpoznano nie odkryte, znajdujące się pod ziemią zespoły budowlane.

SIERADZ

Instytut Historii Kultury
Materialnej PAN
w Warszawie

Badania prowadzili dr Jacek Przeniosło, mgr Danuta Kowalczyk /IHKM PAN/, mgr Andrzej Iciek, mgr inż. Jerzy Grodnicki /PPG Warszawa/. Finansowało P.P.PKZ w Warszawie. Pierwszy sezon badań /1974/. Zamek z XII-XIV w.

Badania archeologiczno-geofizyczne wykonano w celu określenia możliwości stosowania metod elektrooporowych w warunkach zachowania jedynie negatywów murów dawnej zabudowy, wypełnionych gruzem, oraz w celu prześledzenia ewentualnych konstrukcji ceglano-kamiennych.

Obiektem badań było "Wzgórze Zamkowe" położone na wschodnim krańcu miasta na terenie zalewowym Warty. Przebadano obszar o wielkości 8700 m².

Badania geofizyczne przeprowadzono metodą elektrooporową w układzie trójelektrodowym dwupoziomowym i metodą środkowych gradientów. Prace wykonano zmiennoprądowym aparatem typu PLH-02.

Badania umożliwiły rozpoznanie zarysu murów obronnych /zachowanych w postaci ich negatywów wypełnionych gruzem/. Stwierdzono anomalie geoelektryczne poza murami, które mogą sugerować istnienie śladów wcześniejszej zabudowy /ewentualnie obwałowania/ szczególnie we wschodniej części obiektu.

W części centralnej/wewnątrz zamku/ nie stwierdzono wyraźnych anomalii, które wskazywałyby na istnienie zabudowy.